

Sedum alboroseum 'Mediovariegatum'

rozchodnik białożółty 'Mediovariegatum'

Synonim łaciński: *Hylotelephium erythrostictum* 'Mediovariegatum'

(C) fot. Monika Pawlonka

Okazały, kępiasty rozchodnik kwitnący późnym latem, podobny z pokroju do bardziej znanego rozchodnika okazałego, ale odróżniający się pstryimi liśćmi. Grube, nierozgałęzione, sztywne pędy, dorastają do wysokości 60 cm. Roślina pozostaje w zwartej kępie przez wiele lat, z roku na rok dając więcej pędów. Pędy ulistnione na całej długości, wyrastają bardzo wczesną wiosną i już wtedy stanowią ozdobę ogrodu. Liście podługowate lub jajowato eliptyczne, z piłkowanym brzegiem, kremowo żółte, ale z szerszym lub węższym, jasnozielonym obrzeżeniem. Kwiaty rozwijają się w sierpniu, początkowo białe, potem jasnoróżowe, zwłaszcza gdy występują ochłodzenia nocą, tworzą gęste, płaskie baldachogrona. Podstawowym wymaganiem jest pełne nasłonecznienie. W cieniu pędy stają się wiotkie, wydłużone, więc z łatwością wylegają i roślina traci walory dekoracyjne. W miejscach wilgotnych może nastąpić zagniwanie korzeni i podstaw łodyg, lepiej więc sadzić rozchodniki w miejscach nie tylko słonecznych, ale suchych, na glebie przepuszczalnej, niezbyt żyznej. Odmiana 'Mediovariegatum' jest rośliną w pełni odporną na mróz. Czasami rośliny dają pędy całkowicie zielone. Należy je usuwać jak najszybciej, ponieważ na ogół rosną bujniej i szybko mogą zagłuszyć część roślin o zielono - żółtych liściach. Dla uzyskania bardziej zwartego pokroju i by zapobiec wyleganiu pędów w czasie kwitnienia trzeba pędy uszczknąć, usunąć wierzchołek wzrostu raz lub dwa razy, zanim zaczną powstawać zawiązki kwiatostanowe na szczytach pędów. Można zostawić rozchodniki nie przycięte dla zimowej dekoracji ogrodu, przycinać trzeba jednak wiosną bardzo wczesną, gdy tylko znikną śniegi, ponieważ rozchodnik ten bardzo wczesną rozpoczyna wegetację. Sadzi się go na rabatach bylinowych, ze względu na długotrwały efekt dekoracyjny. Można próbować stosować na kwietnikach jednorodnych lub w pojemnikach tarasowych. Zalecana gęstość sadzenia, to 5-8 roślin na 1 m².

autorzy opisu tekstowego: Jacek Marcinkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin

byliny

grupa użytkowa	sukulenty
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	różowe
pora kwitnienia	lipiec sierpień
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	piaszczysta przeciętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł roślina miododajna
zastosowanie	ogrody przydomowe zieleń publiczna rabaty pojemniki, balkony, tarasy
strefa	5

autorzy opisu tabelarycznego: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Sedum alboroseum* 'Mediovariegatum' w Polsce

DĄBROWSCY Olga i Marcin Szkółka Bylin
DĘBSKI Krzysztof Gospodarstwo Ogrodniczo-Szkółkarskie
ŁAPIŃSKI Marta Olęcka Szkółka Drzewa i Krzewy Ozdobne
OGRODY O ZIELONYCH PROGACH Przemysław Godlewski - Szkółka Bylin
SZMIT Szkółka